

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 ianuarie 2021

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

mun. Chișinău

DIACONU Iurie

CATAN Liliana

GUZUN Ion

STRATULAT Galina

CRAIU Nicolae

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul TOFANICÎ Dragoș prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

TOFANICÎ Dragoș XXXXX, *născut la XXXXX, originar din mun. Chișinău și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.04.2017 – 17.12.2019;

Instanța de apel: 17.01.2020-07.09.2020;

Instanța de recurs: 17.11.2020-26.01.2021;

Asupra recursul ordinar declarat Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă .

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 decembrie 2019 procesul penal intentat în privința lui TOFANICÎ Dragoș în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat în baza actului de amnistie.

TOFANICÎ Dragoș a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod Penal și condamnat la închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, cu calcularea termenului de probă din momentul intrării în vigoare a sentinței, precum și dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

S-a dispus respingerea cererii acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 57 lei, acestea fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

S-a dispus păstrarea la materialele cauzei penale a corpului delict.

2. Prima instanță a stabilit că TOFANICÎ Dragoș la 07.07.2016, aproximativ la ora 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎI Vasile precum și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în fața localului „Inferno”, amplasat pe str. Calea Ieșilor 49 V, mun. Chișinău și observând mijlocul de transport „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661, a firmei ”Taxi 14448”, care încerca să înceapă deplasarea pentru a

părăsi itinerarul menționat, fără careva motive întemeiate au blocat accesul acestuia și au inițiat un conflict verbal cu șoferul autoturismului, totodată adresându-i ultimului cuvinte necenzurate.

Tot atunci, Tofanicî Dragoș împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎI Vasile precum și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, fiind somat verbal de DIMA Veaceslav de a înceta acțiunile sale ilegale, continuându-și acțiunile sale ilegale, conștientizând că se află în loc public, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând demonstrativ o vădită lipsă de respect față de societate manifestată printr-o obrăznicie deosebită, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fără careva motive întemeiate în vederea atingerii scopului său infracțional, s-a apropiat de automobilul „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661 și în mod demonstrativ exprimându-se în continuare cu cuvinte obscene, încerca forțat să deschidă ușile mijlocului de transport, concomitent lovind cu pumnii peste el, și numai la intervenția colaboratorilor de poliție, care au venit la fața locului, au fost curmate acțiunile infracționale a acestora.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 45, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea privind aplicarea violenței asupra persoanelor, precum acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.*

Tot TOFANICÎ Dragoș, la 07.07.2016, aproximativ la ora 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se împreună cu cunoscuții săi PĂDURE Andrei, ZUBATÎI Vasile precum și alte persoane nestabilite organului de urmărire penală, în fața localului „Inferno”, amplasat pe str. Calea Ieșilor 49V, mun. Chișinău și observând mijlocul de transport „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661, a firmei maxi-taxi „Taxi 14448”, unde în calitate de pasager se afla LEBE Constantin-Gheorghe cu prietenul său, în timp ce șoferul automobilului dat încerca să înceapă deplasarea pentru a părăsi itinerarul menționat, fără careva motive întemeiate au blocat deplasarea acestuia și au inițiat un conflict verbal cu șoferul autoturismului, totodată exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte obscene.

Ulterior, TOFANICÎ Dragoș împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎI Vasile, după ce au fost somați verbal de DIMA Veaceslav de a încetini acțiunile sale ilegale, nu au reacționat și continuând acțiunile sale infracționale, în participație cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, au început să lovească cu picioarele în autoturismul menționat, deteriorând sticla de la geamul portierei din față, dreapta, urmare a cărui fapt un ciob de sticlă a lovit în regiunea ochiului stâng a lui LEBE Constantin-Gheorghe.

Tot atunci, TOFANICÎ Dragoș continuând acțiunile sale ilegale și în vederea atingerii scopului său infracțional, conștientizând că se află în loc public și poate provoca vătămări corporale, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fără careva motiv s-a apropiat din nou de automobilul nominalizat și în mod demonstrativ exprimându-se în continuare cu cuvinte obscene, a continuat să lovească cu picioarele și pumnii în regiunea feței lui LEBE Constantin-Gheorghe, care în acel moment încerca să se apere de acțiunile violente a acestuia și persoanei necunoscute, urmare a cărui fapt ciobul de

sticlă a traumatizat ultimul ochiul stâng și numai la intervenția colaboratorilor de poliție, care au venit la fața locului, au fost curmate acțiunile infracționale a acestuia.

Ca rezultat al acțiunilor violente ale lui TOFANICÎ Dragoș, părții vătămate LEBE Constantin-Gheorghe i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de OS-plagă penetrată corneosclerală cu inclavarea tunicilor, hifem, hemoftalm, cataractă traumatică, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2391/D din 14.09.2016 s-a stabilit că au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate care condiționează o pierdere a capacității de muncă mai mult de 1/3 din volumul total și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale*.

3. Împotriva sentinței, apeluri au declarat procurorul RĂILEANU Victor și inculpatul.

Procurorul critică sentința pentru netemeinicie, invocând că incorect au fost:

- aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nefiind întrunite pe deplin condițiile acesteia, or pentru a fi prezentă căința activă, este necesar ca să fie întrunite mai multe condiții exhaustive prevăzute de lege și anume: autodenunțarea de bună voie, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, compensarea valorii daunei materiale cauzate sau, în alt mod, repararea prejudiciului pricinuit de infracțiune. La caz, chiar dacă TOFANICÎ Dragoș a recunoscut vinovăția pe capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, el nu s-a autodenunțat de bună voie, nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și nu a compensat valoarea daunei materiale cauzate prin infracțiune;

- reîncadrate acțiunile pe capătul de învinuire adus în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, or agravanta „*de mai multe persoane*” este demonstrată prin ansamblul probelor administrate și cum rezultă din coroborarea probelor (declarațiilor martorilor, declarațiile părții vătămate și mijloacele materiale de probă) la comiterea faptei au participat TOFANICÎ Dragoș și alte trei persoane au acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă (PĂDURE Andrei, ZUBATÎI Vasile și o persoană nestabilă de organul de urmărire penală);

-interpretate eronat prevederile legislației naționale procesual penale referitoare la compensarea cheltuielilor judiciare (art. 227 alin. (1) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală).

Drept urmare, a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care TOFANICÎ Dragoș să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 ani;
- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 11 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

A dispune încasarea din contul inculpatului în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare suportate în mărime de 57 lei.

Inculpatul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudicarea cauzei, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de învinuire adusă în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece:

- în cadrul procesului penal pe acest capăt de învinuire au fost admise un șir de încălcări procesuale, care atrag nulitatea mai multor acte și probe;

- învinuirea nu și-a găsit confirmare. Astfel, conținutul declarațiilor martorilor DIMA Viaceslav, CHILIMICENCO Oxana, nu a fost susținut în instanța de judecată și s-a explicat că cele de la urmărirea penală au fost tapate de ofițerul de urmărire penală și au fost semnate de martorul dat, fără a citi, ele fiind scrise cu un limbaj diferit, de cel folosit de martori.

Expertul judiciar VICOL Aurel a declarat că nu poate concluziona dacă traumatisme aduse părții vătămate sunt cauzate de acțiunile persoanei, care a stricat sticla sau de acțiunile inculpatului.

Potrivit înregistrărilor video loviturile inculpatului nu au ajuns în regiunea capului sau ale feții părții vătămate.

În conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 2391/D din 06.09.2016, consecințele vătămării corporale nu erau definitive, respectiv, în situația dată, expertiza nu putea fi dispusă de organul de urmărire penală, iar în cazul dispunerii nu putea fi efectuată și expertul urma să indice lucrul dat.

Ordonanța de dispunere a expertizei nu a fost adusă la cunoștința apărării și urmează a fi declarată ca nulă, partea apărării fiind privată de dreptul de a formula întrebări, observații sau recuzări în adresa expertului.

Declarațiile părții vătămate LEBE Constantin și MINCIUNA Gheorghe nu au fost cercetate în cadrul examinării cauzei penale, nici nu au fost date citirii, fiind doar enumerate în lista probelor pe care se întemeiază învinuirea.

Partea vătămată LEBE Constantin nu a fost prezentă la examinarea cauzei și acte suplimentare privind starea sănătății sau leziunile definitive nu a prezentat, deci, la moment nu sunt stabilite cu certitudine vătămarile corporale. Mai mult acesta a indicat (în cel mai scurt timp după evenimentele în cauză) că persoana, care a deteriorat sticla automobilului, a aplicat și lovitura în față, care a generat pătrunderea cioburilor de sticlă în ochi. Cele declarate de partea vătămată au fost confirmate de înregistrările video de la locul infracțiunii și de MINCIUNA Gheorghe.

Procese-verbale privind recunoașterea persoanei după fotografie din 26.02.2017 nu au valoarea probantă nefiind confirmată însuși faptul comiterii acțiunii ilegale prin probe principale.

TOFANICÍ Dragoș nu a deteriorat geamul automobilului, iar deteriorarea geamului este element obligatoriu pentru survenirea consecințelor. Astfel, în situația când în privința persoanei nestabilite nu este derulată urmărirea penală (lipsește ordonanța de disjungere a cauzei penale în privința persoanei nestabilite), nu poate fi vorba despre acțiunile ilegale ale inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2020, a fost respins ca nefundat apelul inculpatului și admis apelul procurorului, casată total sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod

de procedură penală, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care TOFANICÎ Dragoș a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 45, 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat în baza:

- art. 45, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu liberarea de executarea pedepsei în legătură cu aplicarea actului de amnistie;

- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei după cum urmează: 6 (șase) ani din pedeapsă urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celor 5 (cinci) ani a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, obligând inculpatul ca în perioada executării părții de pedeapsă suspendată condiționat să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Solicitarea privind încasarea din contul lui TOFANICÎ Dragoș în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a dispus păstrarea la materialele cauzei penale a corpului delict.

4.1. Instanța de apel a constatat:

- că prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere greșită probelor, neapreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod Penal la art. 151 alin. (1) Cod Penal fiind una eronată.

- în fapt, TOFANICÎ Dragoș la 07.07.2016, aproximativ la 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎ Vasile precum și altă persoană nestabilă de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza penală a fost disjunctă prin ordonanța din 25 mai 2017 (f.d. 114^a, vol. II), în fața localului „Inferno”, amplasat pe str. Calea Ieșilor 49 V, mun. Chișinău, și observând mijlocul de transport „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661, a firmei „Taxi 14448”, care încerca să înceapă deplasarea pentru a părăsi itinerarul, fără motive întemeiate au blocat accesul și au inițiat un conflict verbal cu șoferul autoturismului, adresându-i cuvinte necenzurate.

Tot atunci, TOFANICÎ Dragoș împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎ Vasile precum și altă persoană nestabilă de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza penală a fost disjunctă prin ordonanța din 25 mai 2017 (f.d. 114^a, vol. II), fiind somat verbal de șoferul taxiului DIMA Veaceslav de a încetini acțiunile sale ilegale, în participație cu persoanele menționate, continuându-și acțiunile sale ilegale, conștientizând că se află în loc public, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând demonstrativ o vădită lipsă de respect față de societate manifestată printr-o obraznicie deosebită, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fără careva motive întemeiate în vederea atingerii scopului său infracțional, s-a apropiat de automobilul „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661, și în mod demonstrativ exprimându-se în continuare cu cuvinte obscene, încerca forțat să deschidă ușile mijlocului de transport, concomitent lovind cu pumnii peste el, și numai la intervenția colaboratorilor de poliție, care au venit la fața locului, au fost curmate acțiunile infracționale a acestora.

Tot TOFANICÎ Dragoș, la 07.07.2016, aproximativ la 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎI Vasile precum și altă persoană nestabilă de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza penală a fost disjunctă prin ordonanța din 25 mai 2017 (f.d. 114^a, vol. II), în fața localului „Inferno”, amplasat pe str. Calea Ieșilor 49V, mun. Chișinău, și observând mijlocul de transport „Dacia Logan”, cu n/î RDT 661, a firmei „Taxi 14448”, unde în calitate de pasager se afla LEBE Constantin-Gheorghe cu prietenul său, în timp ce șoferul automobilului încerca să înceapă deplasarea pentru a părăsi itinerarul, fără motiv întemeiate au blocat deplasarea acestuia și au inițiat conflict verbal cu șoferul autoturismului, totodată exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte obscene.

Ulterior, TOFANICÎ Dragoș împreună cu PĂDURE Andrei și ZUBATÎI Vasile după ce au fost somați verbal de șoferul DIMA Veaceslav de a înceta acțiunile sale ilegale, nu au reacționat și continuând acțiunile sale infracționale, în participație cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, au început să lovească cu picioarele în autoturismul menționat, deteriorând sticla de la geamul portierei față – dreapta, urmare a cărui fapt un ciob de sticlă a lovit în regiunea ochiului stâng a lui LEBE Constantin-Gheorghe.

Tot atunci, TOFANICÎ Dragoș continuând acțiunile sale ilegale și în vederea atingerii scopului său infracțional, conștientizând că se află în loc public și poate provoca vătămări corporale, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fără careva motiv s-a apropiat din nou de automobilul nominalizat și în mod demonstrativ exprimându-se în continuare cu cuvinte obscene, a continuat să lovească cu picioarele și pumnii în regiunea feței lui LEBE Constantin-Gheorghe, care în acel moment încerca să se apere de acțiunile violente a acestuia și persoanei necunoscute, urmare a cărui fapt ciobul de sticlă a traumatizat ultimul ochi stâng și numai la intervenția colaboratorilor de poliție, care au venit la fața locului, au fost curmate acțiunile infracționale a acestuia.

Ca rezultat a acțiunilor violente comise de TOFANICÎ Dragoș, părții vătămate LEBE Constantin-Gheorghe i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de OS-plagă penetrată corneosclerală cu inclavarea tunicilor, hifem, hemoftalm, cataractă traumatică, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2391/D din 14.09.2016 s-a stabilit că au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate care condiționează o pierdere a capacității de muncă mai mult de 1/3 din volumul total și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei.

- în drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 45, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea privind aplicarea violenței asupra persoanelor, precum acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane;*

- prin prisma art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală a fost casată sentința cât privește capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or prima instanță urma să aplice pedeapsa și numai după aceasta să-l libereze pe TOFANICÎ Dragoș de executarea ei în legătură cu aplicarea actului de amnistie. Argumentele că lipsește căința sinceră și că partea vătămată a arătat că are pretenții materiale față de inculpat nu au fost reținute deoarece TOFANICÎ Dragoș a recunoscut vina, sincer s-a căit, iar LEBE Constantin nu a mai înaintat o acțiune civilă în procesul penal;

- capătul de acuzare adus în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod Penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care a provocat o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă, săvârșită de două persoane* – și-a găsit confirmare prin cumul probelor administrate în ședința de judecată, iar concluzia primei instanțe este lipsită de temeinicie pe motiv că înregistrările video, partea vătămată și martorii au indicat că „*un prieten de al lui Dragoș care stătea într-o parte și le sugera celor trei ce să facă, s-a apropiat din lateral și a aplicat o lovitură cu piciorul în geamul față dreapta a portierei automobilului de taxi deteriorându-l, după care s-a dat într-o parte, iar Dragoș a început să-l lovească pe Constantin cu pumnii și picioarele prin geamul deteriorat.*” Deci, TOFANICÎ Dragoș și persoana nestabilă de organul de urmărire penală, în privința căruia cauza penală a fost disjungată prin ordonanța din 30 martie 2017 (f.d. 114^a, vol. II) au săvârșit prin participatie infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiecare din ei realizând latura obiectivă a infracțiunii. Astfel, persoana în privința căreia cauza a fost disjunctă a lovit cu piciorul în geamul automobilului de taxi, în rezultatul la ce în fața părții vătămate a sărit cioburi de sticlă. Imediat după aceasta, a intervenit TOFANICÎ Dragoș care i-a aplicat lui LEBE Constantin mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului.

De asemenea raportul de expertiză medico-legală nr. 2391/D din 06.09.2016 concluzionează că la LEBE Constantin, s-a constatat vătămare corporală gravă, cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate, excluzându-se producerea acestora în rezultatul căderii libere din poziție verticală;

- afirmațiile invocate de apărare în susținerea apelului au fost apreciate ca nefondate.

Din declarațiile părților vătămate și ale martorilor rezultă clar că TOFANICÎ Dragoș, după aproximativ 3-5 secunde l-a lovit pe LEBE Constantin cu pumnul în regiunea capului și cu picioarele în coaste. Acest fapt nu a fost negat în instanța de apel nici de inculpat care a recunoscut că a lovit partea vătămată cu piciorul în umăr și cu pumnul în partea dreaptă a capului. Respectiv, aplicând mai multe lovituri cu pumnul în regiunea vitală a corpului cum este capul nu putea să nu prevadă posibilitatea survenirii consecințelor sub formă de vătămări corporale grave. Mai mult ca atât, din înregistrările video descrise supra rezultă că TOFANICÎ Dragoș a acționat intenționat, or din înregistrările video se observă că o persoană de gen feminin întreprinde acțiuni pentru a-l opri, ultimul însă nu reacționează și prin geamul deteriorat aplică lovituri cu pumnii și picioarele pasagerului aflat pe bancheta din față (*LEBE Constantin*).

Pentru calificarea acțiunilor în baza art. 151 Cod penal nu contează dacă vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății este rezultatul nemijlocit (*imediat*) al acțiunii sau al inacțiunii făptuitorului sau dimpotrivă această acțiune sau inacțiune a provocat intervenția unei alte energii care la rândul ei (*deci imediat*) a produs vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

De asemenea, ordonanța de dispunere a expertizei medico-legală a fost emisă de către ofițerul de urmărire penală la data de 06 septembrie 2016 (vol. II, f.d. 19). Raportul de expertiză medico-legală nr. 2391/D a fost perfectat de către expert la 14 septembrie 2016 (vol. II, f.d. 30). TOFANICÎ Dragoș a fost reținut de organul de urmărire penală și implicit recunoscut în calitate de bănuț la data de 28.02.2017 (vol. II, f.d. 80). La 01.03.2017 inculpatului și apărătorului acestuia i-a fost adus la cunoștință Raportul de expertiză medico-legală nr. 2391/D din 14 septembrie 2016. Din conținutul procesului-verbal de comunicare a raportului de expertiză rezultă că nici inculpatul și nici apărătorul nu au avut obiecții, cereri sau demersuri (vol. II, f.d. 80). La fel, la finele urmăririi penale fiind prezentat materialele cauzei penale nici TOFANICÎ Dragoș și nici apărătorului acestuia nu au invocat careva obiecții vis-a-vis de modul în care a fost numită expertiza medico-legală și nici față de concluziile expuse în Raportul de expertiză (vol. II, f.d. 116).

Erorile admise de procuror la întocmirea rechizitoriului au fost reparate prin procesele-verbale cu privire la corectarea erorilor materiale din 22.10.2019 (vol. III, f.d. 59-64), în acord cu art. 249 Cod de procedură penală.

În instanța de apel părțile vătămăte au fost audiate prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, înlăturându-se eroarea de drept admisă de prima instanță prin dispunerea judecării cauzei în lipsa acestora;

- la individualizarea pedepsei s-au aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Reieșind din faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune agravă, nu a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, s-a apreciat că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane vor fi atinse prin stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 11 ani și în acord cu prevederile art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei;

- cheltuielile de judecată au fost trecute în contul statului.

5. Criticând decizia pentru netemeinicie, recurs ordinar a declarat inculpatul.

Drept motive de casare a deciziei au fost invocate erorile de drept indicate în pct. 6), 8) 12) și 15) art. 427 Cod de procedură penală, solicitându-se casarea hotărârilor instanțelor de fond, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui TOFANICÎ Dragoș de învinuirea adusă în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În motivarea recursului s-a arătat că instanța de apel:

- pe capătul de învinuire adus în baza art. 45, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal eronat a stabilit pedeapsă și apoi a aplicat prevederile art. 2 a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25 ani de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or legea specială nu impune condiția stabilirii pedepsei și apoi liberarea de executarea acesteia;

- nu a ținut cont de faptul că partea vătămată LEBE Constantin a depus declarații contradictorii pe întreg procesul penal, iar contradicțiile nu au fost înlăturate în nici un mod;

- inițial a fost adusă învinuirea lezării ochiului „*drept*”, iar ulterior, prin încălcarea procedurii, a fost modificată învinuirea arătându-se la lezarea ochiului „*stâng*”. De asemenea, a fost incriminată săvârșirea infracțiunii „*de două persoane*”, apoi prin rechizitoriu s-a indicat deja la comiterea infracțiunii „*de mai multe persoane*”;

- nu a dat posibilitatea părții apărării de a se expune în cadrul ședințelor de judecată și s-au interpretat distorsionat probele, aducând atingere dreptului la un proces echitabil (*hotărârea CtEDO Grădinar, Vetrenco cât și Fomin toate versus Republica Moldova*).

6. Colegiul Penal constată că recursul ordinar a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei a avut loc la 07 octombrie 2020, iar cererea de recurs ordinar a fost depusă la 06 noiembrie 2020.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, judecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

8. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate de către partea apărării, se atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 15) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când:

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

În prezenta speță nici un temei din cele menționate supra nu și-au găsit confirmarea, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiurilor pentru recurs nominalizate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de recurent, Colegiul Penal lărgit constată că erorile invocate nu se confirmă, dat fiind faptul, că:

În primul rând, cu referire la capătul de acuzare adus în baza art. 45, 287 alin. (2) lit. b) Cod penal se reține că acesta a fost recunoscut de inculpat și starea de fapt și de drept nu a fost obiect de studiu în instanța de apel și nu este obiect de studiu în cea de recurs.

Din textul recursului se constată că recurentul a criticat soluția, cât privește acest capăt de acuzare, doar cât privește soluția adoptată (*recunoașterea vinovăției, stabilirea pedepsei și liberarea de executare a pedepsei*), însă nu a înaintat solicitări vis-à-vis de soluția instanței de apel.

Critica este lipsită de suport legal de vreme ce, Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, este o lege ordinară, iar Codului de procedură penală este o lege organică (*a se vedea în acest sens art. 10 și 11 Legea Nr. 100 din 22-12-2017 cu privire la actele normative*).

Prin urmare, aplicabile sunt normele Codului de procedură penală care stipulează că actul de amnistie nu se referă la soluția de încetare (art. 391 Cod de procedură penală) ci la cea de condamnare (art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală), or aplicarea actului de amnistie impune soluția adoptării unei sentinței de condamnare, în dispozitivul căreia trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului cât și modalitatea de executare a acesteia.

În subsidiar, cu referire la capătul de acuzare adus în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, se statuează că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul Penal lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Reieșind din esența criticilor invocate în recurs, Colegiul Penal lărgit reține că acesta se referă în mare parte la chestiunea de apreciere a probelor, expunându-se o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal și constatată de către instanța de apel.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, se reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială și competența instanțelor respective.

Din aceste considerente, nu se examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci doar se verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de apărare, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, verificate și apreciate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, întrucât instanța de apel corect a coordonat procesul de examinare a probelor, or, la caz nu a fost stabilită discrepanța dintre conținutul mijloacelor de probă și aprecierile primei instanțe.

În acest sens, se atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea

vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Contrar argumentului că nu au fost administrate probe suficiente pentru o condamnare penală și că condamnarea se bazează în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, care sun contradictorii, se constată că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate doar celor în favoarea condamnării inculpatului conform învinuirii înaintate, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința lui TOFANICÎ Dragoș.

Alegațiile privind la superficialitatea judecării apelurilor și încălcarea dreptului la apărare, de asemenea sunt declarative, de vreme ce din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, a cărui conținut nu a fost obiectat de către apărare, în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă judecarea cauzei s-a petrecut în corespundere cu normele procesual-penale cuprinse în Partea Specială, Titlul II, Capitolul IV, Secțiunea 1 din Codul de procedură penală, părților abordându-li-se dreptul la recuzare, la înaintarea cererilor și demersurilor cât și a completării cercetării judecătorești cu noi probe, cercetarea probelor prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, luării de cuvânt în dezbaterile judiciare și în replici. Mai mult ca atât, instanța a dat răspuns tuturor argumentelor invocate în apel, acestea fiind detaliat expuse în p. 4 a prezentei hotărâri, iar recurentul nu a concretizat prin ce se exteriorizează neacordarea posibilității părții apărării de a se expune în cadrul ședințelor de judecată și interpretarea distorsionată a probelor.

Astfel, analizând hotărârea atacată a instanței ierarhic inferioare, Colegiul Penal lărgit constată că, în speță, au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, aceasta argumentând amplu motivele care i-au format convingerea în susținerea soluției adoptate, atât în raport cu argumentele din apeluri cât și a poziției primei instanțe expuse în sentință, ceea ce deduce concluzia că argumentele invocate de recurent prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) și 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter formal, fără o argumentare temeinică.

În continuare, examinând recursul prin prisma incidenței temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit notează, că aceste temeiuri pentru recurs sunt aplicabile atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

TOFANICÎ Dragoș a fost învinuit în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal. În primă instanță, în acord cu art. 249 Cod de procedură penală, acuzarea a corectat erorile materiale regăsite în rechizitoriu (*vol. III, f.d. 59-64*).

Prima instanță a considerat că acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal, excluzând din învinuire agravanta „*de două persoane*”.

Instanța de apel a conchis netemeinica concluziei de primă instanță și a reținut agravanta.

Recurentul se consideră nevinovat și pledează pentru achitare.

Instanța de recurs ordinar statuează că, în prezenta speță, instanța de apel, judecând cauza în fond, a respectat și dat deplină eficiență prevederilor art. 413-415 Cod de procedură penală, și a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, concluzia de vinovăție fiind motivată prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Contrar criticilor privind lipsa intenției de a sustrage, corespunzător și a laturii subiective ca semn component al infracțiunii de jaf, Colegiul Penal lărgit în acest sens susține ca fiind corectă aprecierea în sensul că latura subiectivă a infracțiunii se realizează prin intenție directă, conștientizându-se caracterul acțiunilor prejudiciabile, prevăzându-se urmările, dorindu-se survenirea acestora și urmărindu-se scopul de profit.

Criticile formulate în recursul inculpatului vis-a-vis de încadrarea juridică a acțiunilor au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârilor atacate, nu s-au stabilit.

Suplimentar, se reține și că în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, se consideră probe egale, iar art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală indică că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Potrivit textului recursului se solicită aprecierea critică a probelor administrate de acuzare și preluarea versiunii apărării în situația în care partea vătămată și martorii, cărora le-au fost explicate drepturile și obligațiunile procesuale, au făcut declarații sub avertizare de răspundere penală în conformitate cu art. 312-313 Cod penal, și-au susținut declarațiile incriminatoare la toate etapele procesului penal, explicând cu lux de amănunte evenimentele întâmplate la 07 iulie 2016, confirmând veridicitatea conținutului prin înscris autentic și semnătură. Mai mult, apărarea nu a invocat iar instanțele nu au constatat circumstanțe și împrejurări ce ar demonstra că a partea vătămată și martorii urmăresc scopul incriminării pe nedrept a unei persoane nevinovate și că probele acuzării ar fi fost administrate cu încălcarea procedurii și există temeiuri, prevăzute de art. 94 Cod de procedură penală, de a le considera inadmisibile.

În speță nu a avut loc o modificare a învinuirii (art. 325 și 326 Cod de procedură penală) prin indicarea la lezarea ochiului stâng (nu drept, cum era indicat în rechizitoriu) ci o corectare a erorii materiale evidente (art. 249 Cod de procedură penală), fiind întocmit un proces-verbal în acest sens, care nu a fost contestat de partea apărării și produce efecte juridice, căpătând autoritatea lucrului judecat.

Deci, nu este cazul încălcării procedurii, legată de modificată învinuirii.

Faptul că inițial a fost incriminată săvârșirea infracțiunii „*de două persoane*”, apoi prin rechizitoriu s-a indicat deja la comiterea infracțiunii „*de mai*

multe persoane”, nu poate constitui temei de casare a hotărârii, or potrivit art. 113 Cod penal calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar instanța de apel a reținut săvârșirea infracțiunii „*de două persoane*”, așa cum este indicat și în ultima ordonanță privind învinuirea (f.d. 58, vol. III).

De asemenea, în virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul TOFANICÎ Dragoș, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat apreciată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul Penal lărgit consideră că nu sunt incidente cazurile de casare prevăzute de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurent.

9. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul TOFANICÎ Dragoș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2020 în cauza penală privindu-l pe **TOFANICÎ Dragoș XXXXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 25 februarie 2021.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecători

CATAN Liliana

GUZUN Ion

STRATULAT Galina

CRAIU Nicolae